

prof. Zdzisław Olejniczak
ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
dziedzina: sztuki plastyczne
dyscyplina: sztuki piękne

RECENZJA

dorobku artystycznego i dydaktycznego oraz rozprawy habilitacyjnej dra **Przemysława Pokrywki** sporządzona w związku ze wszczęciem w dn. 18 kwietnia 2019 roku postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk pięknych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów (BCK-VII-L-9309/19). Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 9 października 2019 roku zostałem powołany na funkcję *Recenzenta*.

Niniejsza recenzja sporządzona została na podstawie przesłanej dokumentacji w dwóch częściach, papierowej zawierającej wg spisu następujące tytuły:

1. Personalalia - informacje o uzyskaniu stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk pięknych wraz ze wskazaniem osiągnięcia artystycznego oraz wykaz aktywności artystycznej;
2. Autoreferat wraz z opisem osiągnięcia artystycznego w języku polskim;
3. Dokumentacja osiągnięcia artystycznego – prace i wystawy;
4. Dokumentacja aktywności artystycznej w latach 2010-2019;
5. Działalności popularyzatorska;
6. Dokumentacja wybranych działań z zakresu animacji wystawienniczej;
7. Dydaktyka;
8. Dokumentacja działań dydaktycznych – przykłady realizacji studenckich;
9. Self presentation and the discription of artistic achievement, promotional activites and teaching - english version;
10. Bibliografia.

Druga część to wersja elektroniczna nagrana na płytę CD i zawiera pliki podpisane jako:

1. Wniosek;
2. Dane kontaktowe;
3. Dyplom (skan);
4. Księga habilitacyjna (całość dokumentacji);
 - 4a. Personalalia (biogram);
 - 4b. Wskazanie osiągnięcia artystycznego;
 - 4c. Autoreferat;
 - 4d. Self presentation;
 - 4e. Dokumentacja osiągnięcia artystycznego;
 - 4f. Wykaz i dokumentacja aktywności artystycznej;
 - 4g. Opis i dokumentacja działań popularyzatorskich;
 - 4h. Dydaktyka - opis i dokumentacja.

Przemysław Pokrywka papierową wersję dokumentacji od strony merytorycznej przygotował bardzo profesjonalnie. Dokumentacja jest złożona w formie książkowej w formacie A-4 i liczy 320 dwustronnie zadrukowanych kart. Spis treści habilitant umieścił na 3. stronie. Obie części zawierają wszystkie dokumenty wymagane przy spełnieniu wymóg przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego zgodnie z art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2013 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Dane habilitanta - nota biograficzna i historia zatrudnienia

W 2005 roku Przemysław Pokrywka ukończył na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu Rzeszowskiego studia magisterskie w pracowni malarstwa prof. Tadeusza Wiktora. W latach 2008-10 podjął studia doktoranckie na Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP. W 2010 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk pięknych, nadany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa ASP w Krakowie. Tytuł rozprawy doktorskiej: *Pomiędzy obrazem a obiektem. Rozważania na temat obrazowania przestrzeni*. Promotorem przewodu doktorskiego był prof. Adam Brincken, recenzentami prof. Zbigniew Bajek i prof. Teresa Bujnowska. Obecnie zawodowo związany jest z Instytutem Sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie oraz krakowskim Centrum Sztuki Współczesnej *Solvay*. Twórczo zajmuje się: malarstwem, rysunkiem, grafiką warsztatową i projektowaniem graficznym, tworzy obiekty i instalacje site-specific. W dorobku z zakresu malarstwa zorganizował 10 wystaw indywidualnych i brał udział w ponad 100 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Z podanych informacji w życiorysie o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych dowiadujemy się, że pracował: w latach 2006-2012 jako asystent na Wydziale Sztuki URz, w roku akademickim 2012/2013 na stanowisku asystenta na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Od 2013 roku habilitant prowadzi zajęcia z malarstwa jako adiunkt w Instytucie Sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie.

Autoreferat

Autoreferat Przemysław Pokrywka udokumentował w formie papierowej i elektronicznej. W publikacji książkowej habilitant umieścił go na stronach 13-29, a przed tekstem umieścił wklejkę rozdziałową pt. *Autoreferat wraz z opisem osiągnięcia artystycznego*. Tekst ten został podzielony na dwie części. W pierwszej części habilitant pisze o ważnych faktach autobiograficznych z lat 2005-2010, z których znaczącą rolę odegrał wieloletni okres i przebieg edukacyjny, kreujący strefę poszukiwawczą w jego twórczości. Do tego okresu Pokrywka zalicza rok 2010 w którym przygotowywał praktyczną część pracy doktorskiej pt. *Pomiędzy obrazem a obiektem. Rozważania na temat obrazowania przestrzeni* i po jej obronie uzyskał stopień doktora. Następnie bardzo szczegółowo opisuje kolejne lata w których dokonuje kolejnych zmian w obszarze poszukiwań i działań twórczych w swoim malarstwie. Jak pisze, w tym czasie równoległe obok malarstwa zaczął aktywnie działać w sferze realizacji typu site-specific.

W roku 2011 Przemysław Pokrywka uczestniczył w Międzynarodowej Akcji Artystycznej *Przedmieścia*, w której polem działania były peryferyjne dzielnice Ostrawy, Wiednia oraz Krakowa.

Wtedy to właśnie w bezpośredniej międzynarodowej konfrontacji twórczej Pokrywka zrealizował trzy instalacje przestrzenne. W opisie tego faktu zaznaczył, że wśród wielu tam zdobytych doświadczeń w tzw. „pomyśle plastycznym” narodził się przyszły moduł kształtu kuli jako elementu coraz częściej stosowanego w realizacjach malarskich. Ciekawym fragmentem autoreferatu jest opis podróży z 2012 roku, którą Pokrywka odbył po krajach południowo-wschodniej Azji, połączonej ze zwiedzaniem ukrytych w dżungli pozostałości kompleksu Angkor. Wspominam o tym, ponieważ sam habilitant z dużą szczerością pisze, że w/w podróż była znaczącą inspiracją w jego twórczości w kolejnych latach 2012-2013. Zrealizował wtedy cykl prac pt. *Zaginione miasto*. Równoległe do realizacji wspomnianego cyklu, Pokrywka uczestniczył w interdyscyplinarnym projekcie prof. Andrzeja Bajka z ASP w Krakowie pt. *Labirynt Wolności*.

W drugiej części na stronach 11-18 znajdujemy najważniejszy rozdział autoreferatu pt. *Fenomeny form kulistych - opis dzieła habilitacyjnego*, z opisem dzieła aspirującego do postępowania habilitacyjnego. Czytamy w nim m.in. o początkach zmagania habilitanta z bryłą kuli i pokrewnymi jej formami, że kształt kuli jako ważny element kompozycyjny w jego malarstwie zaczął się pojawiać stopniowo. Początkowo dyskretnie, w postaci kilku łuków bądź pełnego koła będącego częścią kompozycji obrazu, by ostatecznie stać się bryłą podstawową i dominującą w budowie iluzji przestrzeni, jako ważnego elementu jego treści. W tym okresie, między rokiem 2013 i 2019, Pokrywka namalował kilkadziesiąt obrazów z modułem kuli lub formami kulistymi, z których niektóre wybrał do prezentacji habilitacyjnej. Do inspiracji w malarstwie stosowania w kompozycji obrazu kuli i form kulistych przyczyniła się lektura - książka autorstwa Barbary Purc-Stępniaak pt. *Kula jako symbol vanitas* - którą habilitant włączył na listę bibliografii. Kolejną interesującą i znaczącą pozycją w spisie bibliografii jest książka Mieczysława Wallisa pt. *Sztuki i znaki. Pisma semiotyczne*. W/w lektura jest elementarzem dla każdego adepta sztuki w zrozumieniu podstawowych zasad budowy obrazu jako całości, ważnych przy formułowaniu celów twórczych i przekazu treści przez artystę. Inne pozycje umieszczone w spisie bibliograficznym stanowią fragmenty tekstów krytycznych napisanych do wystaw habilitanta z lat 2011-19. Cytaty z w/w pozycji katalogowych są wybrane i cytowane chronologicznie, a opisowo znakomicie uzupełniają dokonania artystyczne Pokrywki w tym okresie. W dokumentacji elektronicznej habilitant po tekście autoreferatu umieścił informacje opisujące jego działania popularyzatorskie i dokonania w dydaktyce, z opisem kilku autorskich zadań z programu pracowni malarstwa którą obecnie prowadzi.

Reasumując - lekturę pt. *Autoreferat wraz z opisem osiągnięcia artystycznego* czyta się lekko i z zainteresowaniem, szczególnie kiedy habilitant chronologicznie pisze o swoich działaniach twórczych. Przeprowadza to bardzo szczegółowo, podając do odpowiednich okresów czasowych ciekawe cytaty z katalogów jego wystaw. Na podstawie opisu przebiegu pracy dydaktycznej w różnych uczelniach oraz opisu autorskiego programu pracowni malarstwa którą prowadzi w PWSZ w Tarnowie, mogę stwierdzić, że Przemysław Pokrywka i na tym polu wykazuje dużą wiedzę i doświadczenie zawodowe, aktywnie uczestniczy w działaniach popularyzatorskich kulturę.

3. Analiza dzieła artystycznego zgłoszonego jako aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego projekt pt. *Fenomeny form kulistych*.

Dokumentacja osiągnięcia artystycznego *Fenomeny form kulistych* to zestaw 30 obrazów w formie reprodukcji elektronicznej i papierowej, wybranych i upublicznionych na 3 wystawach: *Konteksty i wieloznaczności form kulistych* w Galerii *To Tu* w Rzeszowie (21.02-5.03.2017), *Mutacje i multiplikacje form kulistych* w Galerii Sanockiej BWA w Sanoku (5.01-4.02.2018) oraz *Konkrety i absurdy form kulistych* w Centrum Sztuki *Solvay* w Krakowie (10.01-1.02.2019). Obrazy z cyklu: *Fenomeny form kulistych* powstały w latach 2013-18 w kolejności: w 2011 roku *Monolit* (średnica 38 cm, olej na płótnie), z 2013 roku *Koncentracja* (100 x 130 cm, olej na płótnie), *Mutacja* (88 x 108 cm, olej na płótnie i płycie), w 2014 roku *Zguba* (100 x 130 cm, olej na płótnie), w 2015 roku *W zamknięciu* (130 x 120 cm, olej na płótnie i drewno), *Wykwit* (60 x 90 cm, olej na płótnie), *Wykwit II* (100 x 130 cm, olej na płótnie), w 2016 roku *Otchłań* (100 x 160 cm, olej na płótnie), *Wirus* (160 x 120 cm, olej na płótnie), *Skład* (130 x 120 cm, olej na płótnie), w 2017 roku *Gniazdo* (50 x 60 cm, olej na płótnie), *Mikrokosmos* (88 x 108 cm, olej na płycie), *Opad* (80 x 60 cm, olej na płótnie), *Nieważkość* (80 x 60 cm, olej na płótnie), *Pejzaż z podwójnym księżycem* (30 x 40 cm, olej na płycie), *Stalaktyty, stalagmity* (102 x 159 cm, olej na płótnie i płycie), *Usypisko* (60 x 159 cm, olej na płótnie), *Skamielina* (100 x 80 cm, technika mieszana na płótnie), *Usypisko II* (100 x 130 cm, technika mieszana na płótnie) oraz w 2018 roku *Kaktus* (80 x 90 cm, olej na płótnie), *Roślina* (50 x 70 cm, olej na płótnie), *Martwa natura z elementem lewitującym* (120 x 80 cm, olej na płótnie), *Gra* (50 x 70 cm, olej na płycie), *Wpływ księżyca* (90 x 80 cm, olej na płótnie), *Penetracja, czyli seans science-fiction* (50 x 70 cm, technika mieszana na płycie), *Egzotyka* (100 x 80 cm, olej na płótnie), *Kropla* (70 x 50 cm, olej na płótnie), *Próba uzgodnienia punktów widzenia* (50 x 70 cm, olej na płótnie), *Forma kulista skręcona* (50 x 80 cm, olej na płótnie) i *Forma kulista zasupłana* (50 x 80 cm, olej na płótnie).

Celowo wymieniłem wszystkie tytuły prac, ponieważ opatrzenie obrazów odpowiednim tytułem w twórczości Pokrywki jest dodatkowym elementem interpretacyjnym dookreślającym semantykę każdej z prac z osobna. W większości prac habilitanta dominującym elementami kompozycyjnymi obrazu są: kula i formy kuliste. Do motta twórczego jako świadomego wyboru w/w form w swoim malarstwie, w autoreferacie Pokrywka odwołuje się do książki Barbary Purc-Stępniań pt. *Kula jako symbol vanitas* i z niej cytuje m.in. (...) *Kula, jeden z konwencjonalnych sposobów wyrażania nieustannej zmienności, w którą uwikłany jest człowiek, nie zawsze uchodziła za symbol prawidłowości, piękna i absolutnej wszechobecności Boga. Świat w kuli Hieronima Boscha, portret z kulą, bańki mydlane, czaszka-kula, lustro wypukłe, kula-więzienie, kula u stóp Melancholii. Już w starożytności kula wpisana zostaje w obręb negatywnej symboliki marność i duchowy patronat Saturna (...)*

W większości w swoich obrazach Przemysław Pokrywka stosuje zawężoną gamę kolorystyczną utrzymaną w chłodnych tonacjach bieli i szarości lub zielni złamanych błękitem pruskim, która w sposób interesujący, nieco z nutą tajemniczości, w konkretnym obrazie odnosi się

do konkretnej kreacji iluzji przestrzeni np. wnętrza, podestu jako podstawa martwej natury, pejzażu, flory lub makrokosmosu.

W pierwszej pracy z 2011 roku pt. *Monolit* kula występuje pojedynczo. Jest to olej na płótnie namalowany na blejtramie o kształcie koła. Już sam wybór kształtu krosna malarskiego staje się w tym okresie w twórczości Przemysława Pokrywki początkiem jego fascynacji kulą nie tylko jako formą doskonałą lub symboliczną, ale również bryłą która w połączeniu z innymi elementami (np. linią, prostokątem itp.) tworzy interesujące korelacje i w całości kompozycji obrazu wprowadza nowe znaczenia treści. Obraz jest monochromatyczny, namalowany laserunkową warstwą farb olejnych, w tonacji chłodnej zieloni, z dodatkiem błękitu pruskiego. Na powierzchni płótna widzimy linearne przecierki, które w prosty sposób tworzą światłocieniową iluzję bryły kuli. W kolejnych pracach, habilitant maluje już na prostokątnych płótnach, a moduł kuli jest teraz często multiplikowany i przedstawiany w różnej skali, ale stanowi podstawowy i stały element w kompozycji obrazu. Tylko w pracy pt. *Koncentracja* z 2013 roku kule mają jednakową wielkość, są nałożone na siebie tak, że budują w tonalnie chłodnej gamie jakby otchłań tajemniczej przestrzeni, a namalowane między nimi białe proste, pionowe paski przypominające ostre, sztyletowe ostrza dodatkowo potęgują iluzję przestrzeni, a ich równomierne rozmieszczenie na powierzchni płótna dodatkowo stabilizują całość kompozycji obrazu. Stabilność kompozycji w pełni odpowiada tytułowi jaki nadał habilitant pracy - *Koncentracja*. Przemysław Pokrywka o swoim malarstwie w tym okresie pisze tak: (...) *początki wprowadzenia kuli jako podstawowego elementu kompozycji obrazu, w formie syntetycznej, uproszczonej mieści moją twórczość na granicy sztuki figuratywnej z lekkim ukierunkowaniem ku malarstwu abstrakcyjnemu i nie wykracza poza próg świata realnego, stanowi jedynie jej wizualny ekstrakt (...)*

Od 2017 roku Pokrywka „przepoczwarza” kształt kuli - tak to sam określa – i w pracach *Stalaktyty, stalagmity, Usypisko, Skamielina, Usypisko II* rolę dominanty kompozycyjnej przejmują formy rozciągle, owalne, przypominające kształtem kamienie z górskich potoków, nazywane potocznie „otoczaki”. Ten nowy kierunek działania na przekształcaniu formy kuli możemy dostrzec ponownie w obrazie *Egzotyka* z 2018 roku, gdzie ukazana fragmentarycznie kula ginie w układzie nachodzących na siebie, pochodnych figur. W tym czasie o obrazach habilitanta Ryszard Zatorski pisał tak: (...) *W swych działaniach twórczych, Przemysław Pokrywka bawiąc się obłością form kulistych wyraża emocje i wrażliwość tropiciela abstrakcji w otaczającym nas świecie. Artysta przyciąga uwagę odbiorcy metaforycznymi obrazami sytuującymi się na granicy tego co widzialne i sztuki nieprzedstawiającej. Jest to malarstwo wyrafinowane w formie i przekorne w treści, które pobudza do refleksji o tym co nas otacza i gdzie jesteśmy (...)**

Charakterystyczną cechą w kompozycjach prac Pokrywki są ich tzw. „okola semantyczne” często tworzone przez dodatkowy podział powierzchni płótna, włączając do układu kompozycji obrazu różnorodne linie: wąskie proste, ostre i szpiczaste. Właśnie takie działania rysunkowe możemy dostrzec w kilku pracach z okresu 2015-18 w postaci ciemnych linii dzielących

* *Konteksty i wieloznaczności form kulistych. Wystawa Przemysława Pokrywki w: Nasz dom Rzeszów nr 137/03.2017*

powierzchnię obrazu na mniejsze segmenty prostokątne: *Wykwit, Wykwit II, Skład, Mikrokosmos* lub nieregularne *Nieważkość*. Są również prace w których dostrzegamy linie rozmieszczone w różnorodnych orientacjach i rytmach np. proste pojedyncze zorientowane pionowo, równoległe lub krzyżujące: *Koncentracja, Zguba, W zamknięciu, Wirus, Opad*. W tym właśnie okresie swoje rozmyślenia nad warunkami precyzującymi znaczenie formy podstawowego elementu w kompozycji w kontekście jego otoczenia habilitant oparł na poglądach Mieczysława Wallisa opisanych przez filozofa w książce pt. *Sztuki i znaki. Pisma semiotyczne*. Do tych rozważań Przemysław Pokrywka przytoczył w autoreferacie z w/w książki krótki i ciekawy cytat:

(...) Na przestrzeni dziejów myśli ludzkiej wielokrotnie podejmowano próby definiowania znaku. Problematyka związana z tym pojęciem, jak również cały szereg pochodnych kwestii szczegółowych zajmowały umysły wielu wybitnych znawców – przedstawicieli rozmaitych dziedzin nauki: filozofów, semiologów, psychologów czy psychografologów; lecz także i przedstawicieli sztuki, w tym teoretyków, jak również samych twórców. Istotnym jednakże wydaje się fakt, iż wielu spośród nich dokonywało analizy znaku przeważnie nie biorąc pod uwagę otoczenia w jakim on się znajdował lub też sytuacji w jakiej występował. Tymczasem – co należy podkreślić – znak nabiera pełnego albo właściwego znaczenia dopiero wówczas, gdy uwzględnia się również jego otoczenie. Innymi słowy, semantyka znaku uwarunkowana jest nie tylko jego właściwościami, ale nadto pewnymi elementami jego otoczenia (...)

Habilitant trzymając się poglądów i sugestii filozofa zaczął penetrować różne poziomy bytu, przy ciągłym poszukiwaniu kul w otaczającym go świecie. Następnie tak znalezione bryły przetransponowywał na proste znaki plastyczne i w połączeniu z innymi elementami zwanymi „okolami semantycznymi”, uzyskiwał odpowiednie treści obrazu. Wtedy wiemy, kiedy w pracach Przemysława Pokrywki jedna kula jest np. mikrokosmosem, wykwitem, wirusem, bilą do gry, zastygłym stopem magicznej masy bądź makrokosmosem w znaczeniu księżycem. W wyniku takich działań w obrazowaniu treści i interpretacji tematów, habilitant począwszy od roku 2017 znalazł motywację do ciągłego przekształcania kuli. Zrozumiał, że budując w ten sposób nowe narracje poszerza swój zakres dotychczasowej formy wypowiedzi i co najważniejsze w tych działaniach nie musi odbieść od pierwotnie wybranego sposobu realizowania swoich celów twórczych.

W obrazach z lat 2017-18 dominującą i nadal wywodzącą się z podstawowej formy kuli stała się kolejna faza deformacji jej kształtu poprzez rozciąganie, zaginanie lub supłanie. Konsekwentnie podążając obraną drogą Przemysław Pokrywka poprzez kolejne odkształcenia ukierunkował swoje działania w stronę koncepcji transgresyjnej i zbliżył się do surrealizmu. Twórca w/w koncepcji psycholog Józef Koziellecki określił ją jako (...) *zjawisko polegające na tym, że człowiek intencjonalnie wychodzi poza to czym jest i co posiada (...)*.

Wg opracowania mgr Iwony Szymańskiej (...) *autor podkreśla, że człowiek wykraczając poza typowe granice działania, kształtuje nowe struktury lub niszczy to, co było już ustabilizowane. Może też tworzyć wartości pozytywne i wartości negatywne. Czynności te mogą być zarówno*

źródłem rozwoju jak i regresu (...)

Taką postawą transgresyjną opartą na tworzeniu w oparciu o własne wyobrażenia, różne wizje prezentuje habilitant i jako artysta w swoim malarstwie przeciwstawiana się postawie realistycznej. To możemy dostrzec w obrazie *Gra*, gdzie wśród bil rozrzuconych na zielonym suknie stołu bilardowego, jedna z form kulistych została pokazana od strony niewidocznego dla naszych oczu wnętrza. Przemysław Pokrywka w swojej wyobraźni jedną bilę po prostu wypatroszył i wywinął na tzw. lewą stronę. Po takim zabiegu zamiast kuli dostrzegamy dziwną formę przypominającą np. muszlę. Widząc to, możemy zadać sobie pytanie: co robi muszla na stole bilardowym? Taka nieregularność kształtu wpisuje się również w czyste formy sztuki abstrakcyjnej. Podobnym przykładem takich działań artysty bazujących na pomysle nadrealności lub nonsensem sytuacyjnym są prace: *Martwa natura z elementem lewitującym* i *Wpływ księżyca*. Dodatkowym elementem interpretacyjnym dookreślającym semantykę prac są ich tytuły, które w sposób zaskakujący otwierają przed nami swoje pojęcie znaczeniowe.

Reasumując: obrazy Przemysława Pokrywki zgłoszone jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego stanowią interesujące, w pełni dojrzałe artystycznie interpretacje malarskie habilitanta. Artysta w sposób autorski bada zmienność form kulistych w kontekście zmienności otoczenia jako tła. Szkoda tylko, że przedstawiony zestaw prac malarskich do recenzji, ja jako recenzent mogę oglądać w formie dokumentacji elektronicznej i papierowo-katalogowej.

Dorobek naukowo-artystyczny z okresu 2010-2019 po uzyskaniu stopnia doktora

Po uzyskaniu stopnia doktora Przemysław Pokrywka zorganizował 4 wystawy indywidualne. W 2014 roku *Figury i figuracje* w Galerii Miejskiej w Dębicy, w 2014 roku *Czarnowidzenie...* w Bibliotece Uniwersyteckiej w Rzeszowie, w 2017 roku *Konteksty i wieloznaczności form kulistych* w Galerii *To Tu* w Rzeszowie, w 2018 roku *Mutacje i multiplikacje form kulistych* w Galerii Sanockiej BWA w Sanoku oraz w 2019 roku *Konkrety i absurdy form kulistych* w Centrum Sztuki *Solvay* w Krakowie.

Brał udział w 28 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Ze znaczących w kraju chciałbym wymienić jego udział: w 2010 roku *Triennale Malarstwa Współczesnego Jesienne Konfrontacje* zorganizowane przez BWA w Rzeszowie oraz *IV Ogólnopolskim Konkursie im. Mariana Michalika* w Galerii Miejskiej w Częstochowie; w 2011 roku *Artefakty 11* w Galerii Sztuki Współczesnej w Przemyślu, *Obraz, grafika, rysunek, rzeźba roku 2011* w BWA w Rzeszowie, *Przedmieścia* w Galerii ASP w Krakowie i *Farben der Vorkarpaten* w Muzeum Zamkowym w Łańcucie; w 2012 roku *Spotkanie. W kręgu Pracowni 122* w Galerii NCK w Krakowie; *Labirynt wolności* w Zamku Lubomirskich w Nowy Wiśniczu; w Galerii *Extravagance* w Sosnowcu; w Galerii ASP w Krakowie oraz w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie; w 2013 roku *Wystawa prac pedagogów Instytutu Sztuki PWSZ w Tarnowie* w foyer kampusu PWSZ w Tarnowie

oraz *Znaki pogranicza* w Galerii Miejskiej ZSP w Rzeszowie; w 2014 roku w *12 Międzynarodowym Jesiennym Salonie Sztuki* w BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim, w *Konkursie malarskim im. Leona Wyczółkowskiego* w BWA w Bydgoszczy i *Natura naturans, naturata natura* w Galerii *Lamelli* w Krakowie; w 2015 roku *Świat teatru* w Galerii Miejskiej w Dębicy; w 2016 roku *Resume. XXX-lecie Galerii Sztuki MOK* w Galerii Sztuki MOK w Dębicy, w *13 Międzynarodowym Jesiennym Salonie Sztuki* w BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim; w 2017 roku w wystawie poplenerowej *X. Międzynarodowego Pleneru Malarskiego Wiśniowa 2017* w Galerii *ICN POLFA* w Rzeszowie oraz *Skład doczepiony* w Galerii *Ursa Maior* w Uherce oraz w Galerii *Sanockiej BWA* w Sanoku; w 2018 roku w *Triennale z martwą naturą* w BWA, Sieradzu, w *iv Salonie Bożonarodzeniowym ZPAP* w Pałacu Sztuki w Krakowie, *Nowi członkowie ZPAP* w Galerii *Pryzmat*, również w Krakowie, *Ciało pedagogiczne - wystawa prac pedagogów Instytutu Sztuki PWSZ w Tarnowie* w BWA w Tarnowie i *Miejsce w czasie* w Muzeum Diecezjalnym w Rzeszowie. Oraz w 2019 roku *Miejsce w czasie. Pejzaż wyobraźni* w Muzeum Diecezjalnym w Rzeszowie. Od 2011 roku Pokrywka brał udział w 6 wystawach zagranicznych. W 2011 roku *Przedmieścia* w Galerii *Nová síň* w Ostrawie oraz w Galerii *Wesserwerke* we Wiedniu. Również w tym roku *Farben der Vorkarpaten* w Galerii *Beletage* w Berlinie; w *Polnisches Kulturzentrum* w Monachium, w *Krakauer Haus* w Norymberdze oraz w *Museum Schloss Fellenberg* w Merzig w Niemczech. W 2014 roku brał udział w *17 Biennale Petit Format de Papier* w *Musee du Petit Format* w Nismes, *ULB Culture* w Brukseli w Belgii. W 2015 roku *Art territory* prezentował działania artystyczne w przestrzeni publicznej w Łuck na Ukrainie. Ponownie w 2016 roku brał udział w *18 Biennale Petit Format de Papier* w *Musee du Petit Format* w Nismes oraz w *Ecole des Arts* w Braine-l'Alleud w Belgii. W 2017 roku *Mnohoznačka - Wieloznaki* w Galerii Miejskiej w Stropkovie na Słowacji.

Osiągnięcia w działalności dydaktycznej, naukowej i popularyzatorskiej

Habilitant rozpoczął swoją aktywność zawodową na polu akademickim w 2006 roku. W latach 2006-2012 był wykładowcą w Zakładzie Malarstwa na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego na kierunku Edukacja Artystyczna oraz kierunku Grafika i prowadził zajęcia z malarstwa i rysunku ze studentami I, II i III roku. W roku akademickim 2012-2013 prowadził zajęcia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. Od 2013 roku jest zatrudniony w Instytucie Sztuki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie, gdzie prowadzi zajęcia z malarstwa dla studentów I i II roku na kierunku Grafika. Po przeczytaniu obszernych treści programu pracowni którą prowadzi Przemysław Pokrywka, ja jako dydaktyk mogę potwierdzić, pełną poprawność założeń programowych jakie są wymagane od nauczyciela akademickiego na poziomie szkolnictwa wyższego.

W ramach aktywności zawodowej na polu tarnowskiej PWSZ habilitant był inspiratorem i organizatorem (wspólnie z dr Aleksandrą Zuba-Benn) wielu pokazów studenckich z zakresu malarstwa w Tarnowie oraz Bieczu prezentowanych w latach 2014-2016: *Malarstwo z Instytutu Sztuki* (2014) w Galerii *Niebieska* w Bibliotece im. J. Słowackiego w Tarnowie; *Malarstwo* (2015), w Galerii PWSZ w Tarnowie; *Wokół natury. Malarstwo studentów*

*Institutu Sztuki tarnowskiej PWSZ (2015) w Muzeum Ziemi Bieckiej w Bieczu; Biecz 2015-Krynica 2016. Poplenerowa wystawa malarstwa studentów Instytutu Sztuki (2016) w Galerii PWSZ w Tarnowie. W dokumentacji możemy odnaleźć pełne potwierdzenie w/w wykazu wystaw. W latach 2013-2014 w ramach projektu Akademia Sztuki przy współpracy z Galerią Miejską w Dębicy, habilitant obok działalności wystawienniczej realizowanej w ramach CSW Solvay współprowadził cykl warsztatów artystycznych i wykładów dla młodzieży. W roku 2018 Pokrywka pełnił rolę Przewodniczącego Jury XXXI Ogólnopolskiej Wystawy Twórczości Pedagogów Plastyki - konkursu organizowanego przez Wojewódzki Dom Kultury oraz BWA w Rzeszowie. Uczestniczył również jako juror w okolicznościowych konkursach plastycznych i plastyczno-projektowych, przygotowanych przez Urząd Miasta Krakowa, Centrum Kultury Podgórze w Krakowie i Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Tarnowie. Jest autorem tekstów i artykułów o charakterze recenzji plastycznych, publikowanych m.in. w Kwartalniku literacko-artystycznym *Fraza* i Roczniku Wydziału Sztuki UR *Warstwy*. Habilitant był wielokrotnie recenzentem prac licencjackich z zakresu grafiki projektowej.*

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dokumentacją fotograficzną dzieła habilitacyjnego określonego jako zestaw 30 prac malarskich pt. *Fenomeny form kulistych* oraz rozpatrując wszystkie uwagi, z krytycznymi włącznie, oceniam, że praca habilitacyjna całościowo spełnia w pełni wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym zgodnie z wymogami formalnymi wynikającym z art. 16 ust. 2 Ustawy z dn. 18.03. 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw. (Dz.U. z 2011 r. Nr 84,poz. 455, Nr 112, poz. 654.)

W dołączonej dokumentacji habilitant przedstawił swoje szerokie działania dydaktyczne realizowane w przestrzeni ostatnich lat w kilku ośrodkach akademickich prowadząc pracownie rysunku i malarstwa. Z treści podstawowych zadań programowych mogę stwierdzić, że Przemysław Pokrywka uczy dobrego warsztatu malarskiego i przygotowuje studentów do prowadzenia własnych działań twórczych w obszarze malarstwa.

Wnioskuje do Rady do Spraw Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie o nadanie Przemysławowi Pokrywce stopnia doktora habilitowanego.

Łódź, dn. 13 stycznia 2020 r.

prof. Zdzisław Olejniczak